

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Τὸ ἔγκλημα

Εὐτυχῶς τοῦ δημοσίου ἐν Ἑλλάδι τύπου τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐρευναν ἤρξαντο ἐπισπώμενα πλὴν τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλα ἀντικείμενα μεγίστου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος· ἴσως δ' ἐν τούτοις δειχθεῖ ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἀνυσιμώτερος παρ' ὅσον ἐδείχθη μέχρι τοῦδε ἐν ἐκείνοις. Εὐχαρίστως βλέπομεν πρὸ τίνος καιροῦ τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν ἀνακινήσαν κοινωνικὸν ζήτημα, τοῦ ὁσημέραι αὐξήσαντος παρ' ἡμῖν ἀριθμοῦ τῶν φόνων, τῶν ἀναιρέσεων καὶ τῶν τραυματισμῶν, καὶ πραγματευμένην τὰ κατ' αὐτὸ μετὰ πόνου καὶ δυνάμεως. Αἱ αἱματηραὶ στατιστικαὶ πληροφορίαι τῶν συναδέλφων περὶ τῶν κατ' ἔτος τελομένων παρ' ἡμῖν φόνων, ἀναιρέσεων καὶ τραυματισμῶν, αἱ συγκριτικαὶ αὐτῶν μελέται πρὸς τὰ ἄλλα συμβαίνοντα παρόμοια ἐγκλήματα καὶ τὰ φοβερά αὐτῆς συμπεράσματα περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἐνεποίησαν πολλοῖς ἰσχυρὰν αἴσθησιν καὶ ἐνέβαλον ἄλλους εἰς ἀλγεινοτάτας σκέψεις περὶ τῆς ἐξαχρειώσεως, σχεδὸν εἰπεῖν, τῆς θρηωδίας τοῦ λαοῦ. Ἄπαντες εἶχαμεν ἀντιληφθεῖ ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἀπέβη ἀντικείμενον εὐτελέστατον καὶ ὅτι ὁσημέραι ἡ χύσις τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος ἐγένετο ἀφειδαστέρα, οὐχ' ἦτον αἱ μεμαρτυρημένα ἀποκαλύψεις ἐξεγείρουσι γενικώτερον τὴν προσοχὴν τῆς συλλογισμένης μερίδος τοῦ ἔθνους, δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς πλειοτέρους νὰ σκεφθῶσι σπουδαίως ἐπὶ τούτων καὶ νὰ πεισθῶσιν ὅτι κακὸν τόσης ἐπιτάσεως καὶ παρεκτικῶν τόσων ἀλγεινῶν συνεπειῶν, δὲν δύναται νὰ ἦνε πλέον ἀνεκτὸν, ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ καταταχθῶμεν μετ' ὀλίγον εἰς τὴν τάξιν τῶν σαρκωδῶρων.

Τὴν ἐπίσπασιν τῆς κοινῆς προσοχῆς ἐπὶ τῆς θλιβερᾶς ταύτης ἀπόψεως τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου καὶ τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησεν αὕτη ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει θεωροῦμεν μέγα ἀπόκτημα ὑπὲρ τῆς ἐννόμου τάξεως, διότι ἡ πείρα μᾶς καταδεικνύει ὅτι ἐφ' ὅσων ἐκτρώπων, ἐπεστήθη ἡ κοινὴ προσοχὴ καὶ ἐξηγήθη ἡ κοινὴ συνείδησις ἡ ἄρσις τῶν δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ ἐπ' ἀγαθῶ τῆς κοινωνίας. Ἄς εὐχνηθῶμεν ὅθεν ὅπως τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον παρακολουθῆ ἀγρυπνῶν τὸ κοινωνικὸν τοῦτο κακὸν μέχρι τῆς ἀρσεώς του. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη ἐστὶ νὰ συνδουλιζήται, οὐτως εἰπεῖν, διαρκῶς ἀφ' ἐνός τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ὑποδεικνύωνται οἱ γενεσιουργικοὶ τῶν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐγκλημάτων λόγοι καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκλείψεώς των. Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα ἐναπόκεινται εἰς τὸν δημόσιον περιοδικὸν τύπον, ὅστις ἐπ' ἐσχάτων μετ' ἀξιεπαίνου ζήσεως ἐπεδόθη εἰς αὐτά. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δὲν θὰ ὑστερήσῃ βεβαίως ὁ ἀφορολογούμενος, ὅστις μάλιστα δύναται νὰ καυχήθῃ ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἐξ ὅλων τῶν συναδέλφων του καὶ πρὸ τετραετίας ἐπανειλημμένως ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα καὶ ἐπ' ἐσχάτων πολλὰ περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν, ἀποδίδων τὸν πολλαπλασιασμὸν τὸν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημά-

των εἰς τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν, ἣτις διενεργεῖται παρ' ἡμῖν ἀκωλύτως.

Ἐχων τις ὑπ' ὄψιν τοῦ τὴν στατιστικὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων καὶ ἐξιστάμενος πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἕκαστον ἔτος τελομένων φόνων, ἀναιρέσεων καὶ τραυματισμῶν, δι' ὧν πλείστοι ὅμοιοι ἡμῖν ἀπέρχονται τοῦ κόσμου τούτου ἀδίκως, διὰ τῆς μαχαίρας καὶ τοῦ πυροβόλου, καὶ ἄλλοι τόσοι ἀποσπῶνται τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, δίδοντες δίκην τῶν φονικῶν τῶν ἔργων, ἀγεται νὰ πιστέυσῃ ἢ ὅτι τὸ κακὸν ἐγκτεῖται εἰς τὰ ἦθη τοῦ λαοῦ, εἰς τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις ὑπ' ἃς ζῆ, ἢ εἰς πειροπαραδότους ἔξεις καὶ κλίσεις, ἢ ὅτι ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ αὐτοῦ μόρφωσις ὑστεροῖ τῶν μᾶλλον ἀπολιτιστῶν φυλῶν καὶ τὰ παρόμοια· ἐν τούτοις οὐδὲν τούτων ἤθελεν εἶσθαι ἀληθές· καὶ δύναται μὲν ὁ λαὸς νὰ ὑστερῇ κατὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν ἄλλων λαῶν καὶ δύναται περιστάσεις τινὲς τοῦ κατ' ἡμᾶς βίου νὰ ὠθοῦσιν εἰς τὸ ἐγκλημα, ἀλλ' αὐταὶ εἰσὶν ἐξαιρετικαί, τὰ δὲ ἦθη τοῦ λαοῦ, ἡμερα καὶ ὁμαλά, οὐ μόνον δὲν ἐνέχουσι τὸν φόνον ὡς συμπλήρωμα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποτροπιάζονται ἰσχυρῶς. Μακρὸν ἤθελε εἶσθαι ν' ἀποδειχθῆ τοῦτο, ἀλλὰ λίαν εὐχερὲς. Ἐντούτοις τὸ κακὸν ὑφίσταται, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τοῦτο ὡς καὶ ὅτι ὁσημέραι ἐπιτείνεται εἰς βαθμὸν ἀνησυχόντα σπουδαίως καὶ τὰ ἀπαθέστερα πνεύματα. Ὁλόκληρος πληθυσμὸς ἐκλείπει κατ' ἔτος παρ' ἡμῖν πνιγόμενος εἰς τὸ αἷμα του· αἱ φυλακαὶ τοῦ Κράτους ὑπερκεκρέθησαν ὑποδικῶν καὶ καταδικῶν ἐπὶ φόνους.

Τὸ κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημα παρ' ἡμῖν ὑφίσταται καὶ ἀκμάζει, διότι ἐν θάρρυνε ται πρὶν ἢ τελευτῆ καὶ προστατεύεται ἅμα τῇ τελέσει του· ἐνθάρρυνεται δὲ καὶ προστατεύεται ἐκ περιωπῆς, ἐκ τῆς λεγομένης π ο ὐ λ ι τ ι κ ῆ ς, ἣτις παρ' ἡμῖν ἐγένετο ἡ πύξις τῆς Πανδώρας, ἐξ ἧς ἀπολύεται ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους πᾶν κακὸν, πᾶσα δυστυχία. Ναι, ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ ἐγκλημα ἐνθαρρύνεται καὶ προστατεύεται παρ' ἡμῖν ἐκ περιωπῆς, καὶ οἱ θέλοντες τὴν ἐκρίζωσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἃς ἀναζητήσωσι τὰ σπέρματα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπίσημα καὶ ἡμιεπίσημα γραφεῖα ἀπὸ τῶν ὑπουργείων μέχρι τῆς χωλῆς τραπέζης τοῦ τρίτου Παρέδρου τοῦ τελευταίου Δήμου· διότι ἐκ τοῦ ἐγκλήματος ἡ πολιτικὴ ἐκμεταλλεύεται πλοῦσι κέρδη, ὅλα δὲ τὰ γραφεῖα ἐγένοντο παρ' ἡμῖν πρακτορεία τῆς πολιτικῆς.

Ἐίπομεν ὅτι τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν ἐνθαρρύνεται πρὸ τῆς τελευσεώς του, δὲν εἶναι δὲ δύσκολον νὰ ἴδῃ τις πῶς ἐνθαρρύνεται· πρῶτον διὰ τῆς ἀκωλύτου ὀπλοφορίας, δευτέρον διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς εὐνοίας ἧς τυγχάνει πᾶς βίαιος ἀνθρώπος καὶ εὐεπιφορος εἰς τὸ ἐγκλημα παρὰ τοῖς κόμμασιν. Ἡ παράνομος ὀπλοφορία, ἣτις ἐγκτεῖται εἰς τὴν ἑλλειψιν πάσης παρ' ἡμῖν προληπτικῆς ἀστυνομίας, εἶναι ἡ πολυτόκος μήτηρ τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων. Παρ' ἡμῖν ἡ ὀπλοφορία ἀπέβη γενικὴ, γενικώτερα δὲ παρὰ τῇ τάξει ἐκείνη τοῦ λαοῦ ἣτις ζῆ ὑπὸ περιστάσεις εὐνοῦσας τὸ ἐγκλημα. Σι-

δηροφοροῦσιν ἐντούτοις καὶ λόγοις, σιδηροφοροῦσιν καὶ παῖδες δωδεκαετείς· ἐξωθι τῶν γυμνασίων τοιοῦτοι παῖδες διαπληκτισθέντες, διὰ παιδικῆς αἰτίας, ἐποίησαντο χρῆσιν φονικῶν ὀπλῶν ἀπεισίων καὶ κατὰ τὴν ὄψιν. Ἐὰν βαίνομεν οὕτω, δὲν εἶναι μακρὴν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν καὶ αἱ κυραὶ ἡμῶν παρὰ τὸ ριπίδιον θὰ ἀναρτήσωσι τὴν μάχαιραν ἢ τὸ πολύκροτον.

Εἶ καὶ πολλάκις μέχρι τοῦδε ἤγειρε φωνὴν καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη κατὰ τῆς παράνομης ὀπλοφορίας, δυστυχῶς αἱ περὶ αὐτῆς ἀστυνομικαὶ διατάξεις μένουσι πάντοτε γράμμα νεκρὸν καὶ ἀνάξιον τῆς προσοχῆς τῶν ἐντεταλμένων τὴν τήρησιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν των. Κατ' οὐδένα τρόπον δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς τὴν ὀλιγοφάν ταύτην τῶν ἀρχῶν ἣτις καθιστᾷ αὐτάς συνενόχους τοῦ ἐγκληματοῦ καὶ συνεπεσθύνους μετὰ τῶν φονέων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν τελομένων ἐν Ἑλλάδι αἱματηρῶν πράξεων δύναται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν προχειρότητα τῶν ὀπλῶν, τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν καὶ τοῦτο γίνεται πρόδηλον εἰς τὸν ἀνατρέχοντα εἰς τὰς ἀρχικὰς αἰτίας τῶν πλειοτέρων παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων.

Μικραὶ ἐρίδες ἐν καπηλοῖς, ἢ ἀλλαχού, ἐκ μιᾶς λέξεως ὀρμηθεῖσαι καὶ δυνάμεναι τὸ πολὺ νὰ καταλήξωσιν εἰς μίαν ὕβριν ἢ ἐν ῥάπισμα, παρ' ἡμῖν καταλήγουσι συνήθως εἰς μίαν μαχαίραν, εἰς ἓνα φόνον, ὅπότεν δὲν εἶναι ὄσο καὶ τρεῖς· διότι οἱ διαπληκτιζόμενοι εἶχον πρόχειρα τὰ ὄπλα, ἐγένοντο ἐνεκεν αὐτῶν θρασυτέραι καὶ προσηφύγον ἐν τῇ ἐξάψει τῆς πάλης εἰς αὐτά, ὡς εἰπεῖν, ὀρμηφύτως. Αὕτη ἐστὶν ἡ στερεότυπος ἱστορία ὅλων τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων, διότι εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ μεμαρτυρημένα ἐγκλήματα, οἱ προμελετημένοι φόνου, εἰσὶ σπανίστατοι καὶ ἂν τούτους μόνον ἀνέγραψεν ἡ ποινικὴ στατιστικὴ, πάντως ὁ τόπος ἡμῶν ἤθελε δεῖξει ἡμερότητα ἠθῶν ἀξιεπαίνου, ἐνῶ ἦθη, ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἃς ἐλεεινολογοῦμεν, κινδυνεύει νὰ ἐκληφθῇ ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἄθροισμα αἰμοχαρῶν ὄντων.

Δὲν λέγει λοιπὸν τις ὑπερβολὴν λέγων ὅτι τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν δὲν ἐγκτεῖται εἰς τὰ ἦθη τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὅτι ἀκμάζει ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐνθάρρυνσιν τῶν δημοσίων γραφείων.

Ἐντούτοις ἔχομεν σοφοῦς καὶ ἀστυροφιλῆτας κατὰ τῆς παράνομου ὀπλοφορίας νόμους, ἔχομεν δὲ λαὸν εὐάγων καὶ φοβούμενον τὴν ἀπειλήν τοῦ νόμου. Ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐπιτελέσας ἐνταῦθα ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὁ μακαρίτης Βούλγαρος τ' ἐλαρχος καὶ ἐπιμεληθεὶς τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν παλληκαριῶν, μετὰ τὸν ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπον τῆς ἐνεργείας, ἐν μέσω τῆς ὁποίας δὲν ἐνεφυλοχώρουμι ριζᾶδες καὶ μπιλιέττα τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, κατώρθωσεν ὥστε τὰ παλληκάρια νὰ ἐξέρχωνται ὡς γυναῖκες. Εἰς τ' αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐρθασεν ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ἄνδρ. Παπαγιαννακόπουλος ἀστυνομεύσας ἐνταῦθα βραδύτερον. Δέκα πρόστιμα εἰς ἐκάστην πόλιν ἢ κωμόπολιν μέχρι διακοσίων δραχμῶν καὶ δέκα ὀπλῶν π ρ α γ μ α τ ι κ α ἰ δημοῦσιν, ἦσαν ἱκανὰ νὰ περιορίσωσι κατὰ τὸ ἦμισυ τὸ κακὸν· τὸ ἕτερον ἦμισυ ἤθελε τὸ ἐξαλείψαι

ή διηνεκής επίβλεψις των αστυνομικών οργάνων.

Είς ταύτα άπαντως· τίς θά εισαγάγη εις δικήν τους παραβάτας; ή αστυνομία; ή δημαρχία; άλλοιμονον! Ναι, αὐται θά τους εισαγάωσιν, όσον και άν ήναι διεφθαρμένοι, εάν ο κ. Νομάρχης δέν είναι τοιοῦτος και γνωρίζει να χειρίζεται καλώς την επί του άστυνομίου και δημάρχου εκ τού νόμου έξουσίαν του. Καί τίς θά επιβάλλη τάς ποινάς, ο Πταισματοδίκης; άλλοιμονον! Ο πταισματοδίκης θά τάς επιβάλλη έφ' όσον αισθάνεται ότι υπεράνω αὐτοῦ ύσταται εισαγγελεύς γνωρίζων τό καθήκον του και κεκτημένος άρκοῦσαν ήθικην δύναμιν να πατάσῃ την κακοήθειαν των κατωτέρων λειτουργών της δικαιοσύνης. Όχι λοιπόν διότι έχομεν εν τη κοινωνία εγκληματικόν ύλικόν δυσδιάλυτον, ή διότι δέν έχομεν έπαρκείς νόμους, αλλά διότι δέν έχομεν καλούς και έπαρκείς νομάρχας, καλούς και έπαρκείς εισαγγελείς, μοιράρχους κλπ. τό εγκλημα παρ' ήμίν άκμάζει και άτιμάζει τόν τόπον.

Και διά να έξαντλήσωμεν έντελώς τό της παρνόμου όπλοφορίας ζήτημα, εν σχέσει προς τό εγκλημα και τούς ένθαρρύνοντας αὐτό προς της τελέσεώς του, δέν πρέπει να παραλείψωμεν και τοῦτο: "Αν παρ' ήμίν δέν διμεύονται τά άπνηγορευμένα όπλα, δέν πταίει ο νόμος όστις παραγγέλλει δήμεισιν και προβλέπει περί μεταφοράς αὐτῶν εις τό βασιλικόν έπλοστάσιον, άλλ' οί άπορροποντες την δήμεισιν ή οί ματαιούντες αὐτήν κατά τόπους ισχυροί της ήμέρας, οίτινες ώς έργον έξόχου δημοτικότητας ύπολαμβάνουσι και οὐδέποτε τό παραλείπουσι, τό να έπιστρέψωσιν εις τους κατόχους τά άπνηγορευμένα όπλα, διαφθείροντες ή πιέζοντες πολυτρόπως τους αστυνομικούς και εισαγγελικούς υπαλλήλους. Τίς των κομματάρχων δέν έγένητο φορτικός εις τινα άρχήν και δέν έλαβε παρανόμως από τάς χεῖρας της ύπηρεσίας όπλα κατηχημένα, ώς φερόμενα παρανόμως και δέν ώπλισεν οὕτω πολλούς φονείς και θιάλους άνδρας κατά των όμοίων των; Τίς οίδη πόσα ύμματα του παλληκαρισμοῦ δέν αίματοκυλίθησαν δι' όπλα άντια κομματάρχης οίσοδήςποτε άπέδωκεν εις τους άπαξ φωραθέντας παραβάτας του νόμου;

Αλλά και τοῦτο πρέπει να είπωμεν εις συμπλήρωμα της σειράς των συλλογισμῶν οίτινες μάς άγουσιν εις τό άλγεινόν συμπέρασμα ότι τό εγκλημα παρ' ήμίν ένθαρρύνεται εκ περιωπής. "Όλα τά χρειώδη του θίου κατήνησαν άπροσπέλαστα εις την ήμετέραν πτωχην και εργατικην τάξιν, ένεκεν των δασμῶν και των φόρων. Τά ευθυνώτερα πράγματα έντούτοις παρ' ήμίν είσι τά όπλα· όλοι δυνάμεθα να προμηθευθώμεν εξ αὐτῶν άνευ πολλής στενοχωρίας· άντι δεκαπέντε δραχμῶν έχετε ώραίον και άσφαλές πιστόλιον, άντι είκοσι πολύκροτον, άντι πέντε μόνον φοβεράν μάχαιραν επί της λεπίδος της οποίας αναγινώσκετε και αίμοχαρείς στίχους. Ο φορολόγος έφείσθη της εισαγωγής των όπλων, ένφ' ούδενός έφείσθη. Ο πτωχός εργατής, ο έντιμος τεχνίτης, ο θέλων να διαθρέψῃ τό νεογένον του, να δώσῃ εις αὐτό την ζωην, εν τη άδυναμία να μισθώσῃ τροφόν, δι' ολίγου πεπικνωμένου Ήλβετικού γάλακτος, δέν δύναται να προμηθευθῇ εν κυτίον τοιοῦτου, διότι ο δασμός τό κατέστησεν ισάξιον με δλόκληρον τό ήμερομισθίον του· ο φονεύς ο μελετών την άφάρισιν της ζωής του όμοίου του, εύρίσκει πρόχειρον και ευθυνώτατον τό όργανον της καταστροφής. Τόσον άνετρέπησαν παρ' ήμίν οί όροι αὐτοῦ του κοινωνικοῦ θίου, διά να προστατευθῇ έπισήμως τό εγκλημα.

Συμπεριλίνοντες λέγομεν, ότι έφ' όσον είναι φανερόν ότι τά δύο τρίτα των παρ' ήμίν κατά της ζωής εγκλημάτων όφείλονται εις την παρνόμον όπλοφορίαν και ότι αὐτη οὐ μόνον δέν διώκεται παρά των έντεταλμένων την δίωξιν αὐτης, αλλά και προστατεύεται διά της άνοχής των, άποδεικνύεται ότι τό εγκλημα προστατεύεται εκ περιωπής, εν τῶν έμμερῶν γραφείων και εκεί δένον να

ζητηθῇ και να κτυπηθῇ, εάν θέλωμεν να καθάρσωμεν τόν τόπον εκ της είδεχθεστέρας άσχημίας.

Αλλ' ως είπομεν άρχόμενοι τό εγκλημα παρ' ήμίν ένθαρρύνεται πρό μὲν της τελέσεώς του, πλην της όπλοφορίας και υπό της ευνοίας της τυγχάνει πας βίαιος άνθρωπος και εύεπίφορος προς τό εγκλημα παρὰ τοίς κόμμασιν· είπομεν προσέτι ότι μετά την τέλεσίν του προστατεύεται εκ περιωπής. Την άπόδειξιν τούτων θά προσκομήσωμεν δι' ι-διδαιτέρας μελέτης εις τό προσεχές φύλλον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ.

Εν προβεβηκυία ηλικία έτελεύτησεν ένταῦθα την έσπέραν του παρελθόντος Σαββάτου και την έπομένην έκηδεύθη προσκόντως ο συμπολίτης ήμῶν Γεώργιος Σωτηριάδης συνετός και έγκριτος άνθρ' τά μάλα και πολλαχώς επιδράσας εις την ανάπτυξιν του τόπου. Τόν γηραιόν άδρα προέπεμψεν εις τόν τάφον ή έκλεκτή μερίς της κοινωνίας ήμῶν μετά πολλῶν ένδειξων εκτιμήσεως προς την μνήμην του και την έαυτοῦ οικογένειαν, τόν θιον δ' αὐτοῦ και την πολιτείαν έξύμνησε διά καταλλήλου επικήδειου ο δικηγόρος κ. Άν. Τσέλας. Ο Γεωρ. Σωτηριάδης· εξ Αίγίου και έπιφανούς οικογενείας καταγόμενος αναφαίνεται επί της κοινωνικής δράσεως ένωρίς και άμα τη πολιτική άποκαταστάσει της πατρίδος ήμῶν. Νεαρός έτι υπηρέτησεν εν Σάμῳ ως γραμματεὺς του διοικούντος την νήσον εκείνην Κωλέτου, μετά δέ την ύπηρεσίαν ταύτην εγκαθίσταται εις την πόλιν ήμῶν φέρων μέγα κεφάλαιον νοημοσύνης και δραστηριότητας, δι' οὗ καθίσταται ισχυρός και σοβαρός παράγων, εν τη εποχή εκείνη, εν ή τά πάντα ήσαν παρ' ήμίν άκατασκευάστα και έδόνοντο των φώτων της νοημοσύνης και της δραστηριότητος των έπωσδήποτε έξεχουσῶν προσωποκοτήτων, εξ ὧν μίση αναμφισβητήτως ήτο και ή του Γεωργίου Σωτηριάδου. Κατ' άρχάς έπεδόθη εις την έξάσκησιν του δικηγορικοῦ επαγγέλματος ένταῦθα και εν τη ένασχίσει αὐτοῦ έγένητο περιβλεπτος, διά της υπερέχου νοημοσύνης του, του όρθου αὐτοῦ νοός και του πρακτικοῦ πνεύματός του· διά τούτων δέ των έφοδίων και της άερας έπιμελείας και φιλομαθείας του διέπρεψεν ως νομομαθής άριστος και οὐκ όλίγον συντέλεσεν εις την όρθην έφαρμογήν και κατάληψιν των νεαρῶν τότε νόμων και του εν γένει διοικητικοῦ οργανισμοῦ της πολιτείας. Είς τά φῶτα αὐτοῦ προσέφευγον τότε άπαντες και υπό τάς συμβουλὰς αὐτοῦ έκανονίζοντο παρ' ήμίν αἱ πρώται έννομοι σχέσεις, έφ' ὧν έστρίχθη κατόπιν ή πρόοδος και ή ανάπτυξις του τόπου. Εν τῷ σταδίῳ τούτῳ έδειξεν ο Σωτηριάδης και εγκατέλιπεν ήμίν υπόδειγμα τι δύναται ή φιλοπονία και φιλομάθεια· διότι αὐτοδίδακτος κατήρτισεν έαυτόν ικανόν να διαπρέψῃ εν δυσχερεί σταδίῳ, να χειραγωγήσῃ τους έαυτοῦ συμπολίτας εν καιροίς χαλεποίς, και να δημιουργήσῃ την ευημερίαν και ευπορίαν του οίκου του. Αλλ' ο Σωτηριάδης δέν άνέμεινε μέχρι τέλους εν τῷ σταδίῳ τούτῳ ένφ' διεκρίθη και έγένητο πολύτιμος σύμβουλος των συμπολιτῶν του, διότι άμα αἱ ανάγκαι του τόπου έπολλαπλασιάσθησαν και ή ανάπτυξις αὐτοῦ άπήτει νέα επιστημονικά κεφάλαια, εγκατέλειπε την θέσιν του εις τους νεωτέρους τους άποκομιζοντας τοιαῦτα εκ των ευρωπαϊκῶν πανεπιστημίων. Αλλ' οὔτε εις την δραστηριότητα αὐτοῦ και τό πρακτικόν πνεῦμα προσήκεν ή αδράνεια και ή άπραγμοσύνη· παρατήθητις θθεν της έξασκήσεως του δικηγορικοῦ επαγγέλματος κατά τό 1857 έστρεψεν την έαυτοῦ νοημοσύνην και την δραστηριότητα επί άλλο κοινωνικῶς έργον, όπερ άπέβη και δι' έαυτόν και δι' άλλους και τόν τόπον καθόλου τά μάλα ώφέλιμον· έτρέπη επί την ανάπτυξιν της καλλιεργείας της σταφίδος, εις

τάς προσπάθειάς δ' αὐτοῦ και τά μέσα όφείλομεν τόσους άγροτικούς συνοικισμούς· οίτινες άθούσε σήμεραν και άποτελοῦσι τό έναποταμειυθέν κεφάλαιον της Ήλληνικῆς δραστηριότητος των τελευταίων τούτων χρόνων. Γενόμενος κάτοχος άπεράτων καλλιεργισίμων εκτάσεων, προσέιλκυσε τους χωρικούς των όρειῶν μερῶν και έχορήγησεν αὐτοίς μέσα και συμβουλὰς δι' ὧν έγέγοντο ιδιοκτηται πολυτίμων σταφιδῶνων και ευπρεπῶν οίκων, άφήρσεν αὐτοῦς εκ των στερήσεων του όρεινοῦ θίου και κατέστησεν οὕτω αὐτοῦς άρχηγοίς οικογενειῶν ευημερουσῶν και παράγοντας σημαντικούς του έθνικοῦ πλοῦτου. Είς τάς πρόσ τους χωρικούς· τούτους πολλαπλάς σχέσεις του έδειχθη πάντοτε ο μακαρίτης Σωτηριάδης επεικῆς, δέν ύπάρχει δέ παραδειγμα καταναγκαστικής εκτελέσεως των μεταξὺ τούτου και εκείνων συντεθειμένων. Η εργασία αὐτη του Σωτηριάδου έγένητο γόνιμος εις ευάρεστα άποτελέσματα υπό την έποψιν της γενικής ώφελείας, διότι και άλλοι ιδιοκτήται γαιῶν καλλιεργησίμων, έπόμενοι τῷ παραδείγματι αὐτοῦ, άνέπτυξαν νέους συνοικισμούς εκ φιλοπονίας χωρικών και οὕτω μικρῶν κατά μικρῶν εκάλυφθη δλόκληρος ή δυσμική παραλία της Πελοποννήσου άνθρῶν σταφιδῶνων και άμπελώνων, οίτινες σήμεραν άποτελοῦσι τόν μέγαν έθνικόν πλοῦτον και τό άνεξάντλητον στάδιον της ατομικῆς δραστηριότητος.

Αλλ' ο μακαρίτης Σωτηριάδης και έμμέσως έπέδρασε διά της γνώμης αὐτοῦ επί τάς τύχας του τόπου, διότι ή νοημοσύνη αὐτοῦ και τά πρακτικόν πνεῦμα κατέστησαν αὐτόν καθ' όλον τόν βίον του αναπόφευκτον σύμβουλον εν πάσῃ κρίσιμῳ περιστάσει· οί προσζέχοντες του τόπου και οί πρώτοι πολιτευται αὐτοῦ δέν άπηλείουν να προστρέχωσιν εις τά φῶτα και την έξιδιασμένην έμπειρίαν του, όσάκις προσέκοπτοι εις δυσχερείας σημαντικάς, πάντοτε δέ ή γνώμη αὐτοῦ έβάρυνεν επί την πλάστιγκα των αποφάσεων, έχουσα αναμφισβήτητον κύρος εις την σφραγίδα της φρονήσεως.

Όσάκις ο τόπος διενόετο να επιχειρήσῃ σημαντικόν έργον, ή γνώμη και ή εργασία του Σωτηριάδου έζητειτο έπιμόνως, πλείστα δέ τοιαῦτα άνετέθησαν εις αὐτόν άμέσως· εάν εν πάσι τούτοις δέν επέτυχε, τοῦτο άποδοτέον εις την άνωμαλίαν και την ανεπάρκειαν των καιρῶν εκείνων, οὐχι δέ εις την έλλειψιν προνοίας ή ζήλου· εάν άπέτυχε π. χ. εν τη διοικήσει της Οίνοποιτικῆς εταιρίας δυνάμεθα σήμεραν να κρίνωμεν πόσον ήτο άνέφικτος ή άποτυχία εν αὐτῇ, αναλογιζόμενοι ότι και σήμεραν έτι παρ' ήμίν παρόμοια έργα προσκόπτουσι πρό δυσχεριῶν άνωπερβλήτων.

Ός οικογενειάρχης άνεδείχθη άμεμπτος· οί υιοί και αἱ θυγατέρες αὐτοῦ έπηξαν πολλαπλοῦς οίκους διακρινόμενους επί άρετῆς, εν μέσω δέ της στοργῆς και των φροντίδων αὐτῶν έτελεύτησεν ο γηραιός άνθρ, οὔτινος εἴη ή μνήμη αἰωνία.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καθ' ο γράφουσιν εξ Αθηνῶν οί δυνάμενοι να ὦσι καλῶς πληροφορημένοι ή διάλυσις της Βουλῆς άπεφασίσθη ήδη. Η Κυβέρνησις προβλέπουσα ότι δέν θ' άποβῇ αὐτῇ δυνατόν να έχῃ κατά την έξακολούθησιν της ένεστώσης συνόδου άπαρτίαν εκ μόνων των έαυτῆς φίλων, άπεφάσισε να ζητήσει υπό του Στέμματος την διάλυσιν της Βουλῆς, τό δέ Στέμμα και διά τούτον τόν λόγον και δι' άλλους φαίνεται διατεθειμένον να την χορηγήσῃ εις την παρούσαν Κυβέρνησιν.

Η — Διατρέβει ένταῦθα πρό τινων ήμερῶν ο κ. Γεωρ. Παπαδιαμαντόπουλος λοχαγός και ύπασπιστής του Ύπουργοῦ των Στρατιωτικῶν, όστις, ως χριστιανός, θά ζητήσῃ καιά τάς περιστάσεις...

των Βουλευτών τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μας, ἐρείδόμενος εἰς τὴν κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν, εἰς τὸ ἐντιμὸν παρελθὸν του καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν του.

— Ἡ ἐπιδημία τῆς γρίπης ἢ ἡ ἱνφλουέντζα ἐξετάθη καὶ ἐνταῦθα καταπληκτικῶς, καθ' ἑκάστην δὲ νέα ἄτομα προσβάλλονται ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης, ἥτις εὐτυχῶς δὲν ἔχει κακὸν χαρακτῆρα οὐδὲ θανάτῳ ἀποτελέσματα. Οἱ ἀσθενούντες εἰσέρχονται μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως, ἥτις ἐστὶν ἐπίσης ὀχληρά. Οἱ ἐπισυμβάντες ἐνταῦθα κατ' αὐτὰς θάνατοι, πλείοτε τοῦ συνήθους, εἰσὶν ἀσχετοὶ πρὸς τὴν νόσον ταύτην.

— Δυστυχῶς κατ' αὐτὰς ἐξεδηλώθη ἐνταῦθα καὶ ἡ νόσος ἰλαρά, ἢ δ' ἐμφάνισις τῆς εἰς πολλὰς ἐμβάλλει ἀνησυχίας τὰς οἰκογενεῖας τὰς ἐχούσας μικρὰ παιδιὰ, δι' ἃ ἡ νόσος αὕτη συνεχῶς ἀπολαίνει ὀλεθρία.

— Ἀπὸ προχθὲς πολλὰ λέγονται ἐνταῦθα καὶ περὶ ἐμφανίσεως τῆς ἐπαράτου εὐλογίας, ἅτινα ἐντούτοις δὲν ἐπιβεβαιούνται. Ἐντούτοις συνιδόμενον εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς νὰ λάβωσι τὸν κίνδυνον τοῦτον ὑπὸ σπουδαιοτάτην ἐποψίν, ἵνα μὴ πάλιν ἔσκα τῆς ἀμελείας ἢ ἀνικανότητός των θρηνησωμεν νέα θύματα πρὶν λησμονήσωμεν τὰ πρῶτα.

— Μεγίστη ἀχρηματία μαστιζεὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὰ περίεξ, γίνεται δ' αὕτη καταφάτης καὶ ἐπισηπτητῆς εἰς ὅλας τὰς σχέσεις τοῦ βίου. Ἡ ἐργατικὴ ἰδίᾳ τάξις πένεται δεινῶς, διότι εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐργασίας στενοχωρίαν προστίθεται καὶ αἰ ἐκ τῶν ἀσθενειῶν ἀνάγκαι, αἵτινες εἰσὶ σχεδὸν γενικαί.

— Τὰ ἐνταῦθα Γυμνάσια ταὶ τὰ ἄλλα διδασκαλίας διέκοψαν ἐπὶ ἀόριστον χρόνον τὰς παραδόσεις των ἕνεκα τῆς ἐπιδημίας ἥτις πολλοὺς τῶν διδασκάλων καὶ πλείοτε μάλιστα κρατεῖ κληήρεις.

— Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» τὸ ἄρθρον 52 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ΑΧΚΒ ὅπερ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου. «Αἰ κατὰ τὰ ἄρθρα 21 ἰδάριον θ' καὶ 22 ἰδάριον β' ὑποβαλλόμεναι εἰς τέλος ἐγγραφῆς ἀνακοπαὶ ἐρήμην ἀποφάσεων καὶ ἰδέσεις δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῶσι πρὸς συζήτησιν ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος ἢ τοῦ ἐκκαλοῦντος, ἐὰν μὴ ἐπισυνάπτηται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τὸ βραδύτερον πιστοποιήσας ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ἀρμοδίῳ βιβλίῳ μετὰ καταβολῆς τοῦ νομίμου τέλους, ἐτι δὲ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 53 ἰλαχίστου ὅρου τοῦ προστίλου, ἐν ἣ περιπτώσει ἐνεγράφησαν μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως, ἐπιφυλασσόμενων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 599, 601 καὶ 774 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διατεταγμένων κατὰ τῶν ἀνακοπτόντων καὶ ἐκκαλοῦντων.»

«Αἰ τοιαῦται δὲ ἀνακοπαὶ καὶ ἐφέσεις εἰσαγόμεναι ὑπὸ τῶν καθ' ὧν αὐταὶ δικάζονται ἐρήμην καὶ ἀπορρίπτονται ὡς ἀνυποστήρικτοι.»

«Ἐπὶ ἀνακοπῶν καὶ ἐφέσεων ἀπηλλαγμένων τέλους ἐγγραφῆς ὑπὸ τῶν ἀνω μνησθέντων ἄρθρων 21 καὶ 22 ἀπαιτεῖται μὲν, ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ ἀμέσῳ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ συνεπειαῖς, ἢ ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγραφῆ, ἀλλ' ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τῆς πολιτικῆς δικονομίας ποινῇ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀμελήσαντας τὴν ἐγγραφὴν πληρεξουσίου τοῦ ἀνακόπτοντος ἢ τοῦ ἐκκαλοῦντος.»

— Κατ' αὐτὰς ἀναμένεται ἐνταῦθα ὁ γνωστός ἠθοποιὸς κ. Δημοσθένης Ἀλεξιάδης μετὰ τοῦ καλλίστου θιάσου του, ὅπως δώσῃ σειράν παραστάσεων ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ κατὰ τὰς Ἀπόκρεω καὶ ἢν θέλει συνεχίσει κατὰ τὴν Τεσσαρακοστήν.

— Ἀφίκετο καὶ κατοικεῖ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Πατρῶν» ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Γελοδάκης, ἐπιτετραστὴν ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ ἀσχοληθεὶς εἰς

δικῶς εἰς τὴν ὀφθαλμολογίαν, προτιθέμενος δὲ νὰ διαμείνῃ ἐπὶ μνησίων χρονικὸν διάστημα ἐνταῦθα, εἰδοποιεῖ τοὺς πασχόντας ἐξ ὀφθαλμικῶν νοσημάτων οἰωνδήποτε καὶ τῶν δευτέρας ἐγχειρήσεως, ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν θεραπείαν αὐτῶν.

— Ἐν φυλλαδίῳ ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ ἐν τῷ ὕπουργεῖο τῶν ἐσωτερικῶν τμήματος τῆς γεωργίας λαμπραὶ ὁδηγαίαι πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐπὶ τῶν φυτῶν παρασίτων φθειρῶν καὶ ψυχῶν. Ὡς δραστηκώτατον κατ' αὐτῶν φάρμακον προτείνεται ἀραιὰ διάλυσις ἀφειήματος τοῦ καπνοῦ. Μέχρι τοῦδε κατὰ τῶν ἐντόμων τούτων, τὰ ὅποια κατέστρεφον τὰς φυτείας, ἐπροτάθησαν διάφορα φάρμακα, ἀλλ' ὅλα ἀπεδείχθησαν ἀλυσίτελῃ ἢ δυσεφάρμοστα εἰς ἐκτεταμένους φυτείας καὶ μεγάλα δένδρα. Ἡ χρῆσις δὲ τοῦ καπνοῦ ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικὴ καὶ κατὰ τῶν παρασιτικῶν ἀσθενειῶν τῶν κτηνῶν.

— Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 12ον τεῦχος τοῦ «Μικροῦ Θεσαυροῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης», ἥτοι τοῦ «Ἑλληνοῦ Λεξικοῦ» τοῦ ὕμνητου τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ κ. Α. Ν. Γιάνναρη, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λέξεως Μητρωγυρτω καὶ φθάνον μέχρι τῆς λέξεως Ὀμοούσιος. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τὸ 13ον τεῦχος ἐκδοθήσεται μετὰ ἕνα μῆνα.

— Μεταξὺ τῶν θραβευθέντων ἐν τῇ τελευταίᾳ Ὀλυμπικῇ Ἐκθέσει ἐκ τῶν ἐνταῦθα βιομηχανῶν, συγκαταλέγονται καὶ οἱ παρ' ἡμῖν Ζαχαροπλάσται κ.κ. Ἀδελφοὶ Κυριακόπουλοι, διὰ τὰ ἐντελέστατα αὐτῶν ζαχαρωτὰ καὶ ἰδίᾳ τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῶν κομμάτια, ἅτινα διακρίνονται διὰ τὴν λαμπρὰν αὐτῶν κατασκευὴν καὶ ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ ἑυρωπαϊκά. Οἱ κ.κ. Ἀδελφοὶ Κυριακόπουλοι προήγαγον παρ' ἡμῖν τὴν βιομηχανίαν ταύτην εἰς ἐσθμὸν ἐπιζήλον, τὰ δὲ προΐοντα τῆς βιομηχανίας τῶν μαρτυροῦσιν ὅτι καλλιεργουσὶν αὐτὴν εὐσυνειδήτως καὶ τὴν προάγουσι καθ' ἑκάστην. Περὶ τούτου ἔχουσι τὴν γνώμην τῆς πολυπληθοῦς αὐτῶν πελατείας ἥτις παρ' αὐτοῖς εὐρίσκει ὅτι ἡ ἀπαιτητικώτερα καλαισθησία ἀπαιτεῖ καὶ αἰ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι ἀξιοῦσιν ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ εἶδος τοῦτο.

— Μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ ἰδιόγραφως διαθέτη τοῦ ἀρτι ἀποθιώσαντος συμπολίτου ἡμῶν Γεωργίου Σωτηριάδου: δι' αὐτῆς ἐγκαθίστανται κληρονόμοι τὰ τέκνα τοῦ ἀποθιώσαντος ἅτινα ἐπιβραβεύονται διὰ τῶν ἐξῆς κληροδοτημάτων: τέσσαρες μὲν χιλ. δραχ. ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικού Νοσοκομείου, δύο δὲ χιλ. δραχ. ὑπὲρ τοῦ Βρεφοκομείου καὶ διακοσίας δραχ. κατ' ἔτος ἐπὶ δεκά ἔτη ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Πτωχοκομείου. Προσέτι δραχ. 500 ὑπὲρ τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ «Ἅγιος Βασίλειος» ὁμωνύμου ναοῦ καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα χορηγήματα εἰς τοὺς ὑπηρετάς αὐτοῦ.

— Οἱ ταξειδεύοντες διὰ τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμου φοικτὰ ἐξενέγκουσι παράπονα ἐπὶ τῇ κινήσει τῶν ἀμαξῶν (βαγονίων) δι' ἧς οἱ ἐπιβαίνοντες ὡς εἶπεν, κυλινδρῶνται, συντρίβονται καὶ ὀφίστανται τὰ θανάτῳ τῆς θαλασσοπορίας ἐν τρικυλίᾳ. Κατ' ἄλλους μὲν ἡ ἀσυνήθεια αὕτη κίνησις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλαττωματικὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, κατ' ἄλλους δὲ εἰς τὸ ξεχαρβάλλισμα τῶν ἀμαξῶν καὶ τὴν χαλάρωσιν τῶν συνδετικῶν σιδήρων, ὅπερ τὸ πιθανότερον. Πῶλοι τῶν ἐπιβατῶν ἐκ τοῦ σάλου ἐκείνου ἀσθένεσθαι ἀπαντες δὲ, μετὰ ταξιδίου τόσῳ βραχὺ, ἐξέρχονται κατὰκοποι καὶ συντετριμμένοι. Τὰ αἴτια τούτου δεόν νὰ ἐξερευνηθῶσιν ταχέως ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ ν' ἀρθῶσι ταχέως, διότι τὸ κοινὸν παραπονεῖται εὐλόγως καὶ ἀρχίζει νὰ συλλογίζεται ἐὰν πρέπει νὰ ὑποβάλληται ταξειδεῦον εἰς τόσῳ θανάτῳ μαρτύριον.

— Ἡ παρατεινομένη ἐνταῦθα ξηρασία τοῦ καιροῦ ἀποβαίνει ὀσημέραι ἐπιβλαβεστέρη εἰς τὴν

γεωργίαν. Ἡ καλλιέργεια τῶν κτημάτων καθύστερει, ἐν τισὶ δὲ ἐξοχικαῖς περιφερείαις ἢ καλλιέργεια τῶν σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων ἀποβαίνει ἀδύνατος. Ἐκ τούτου μέγα μέρος τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ ἀργεῖ, κατατρίχεται δὲ ὑπὸ πενίας ἢ ἐπιτείνει καὶ ἡ νοσηρὰ κατάστασις ἥτις ἰδίᾳ μαστιζεὶ τὴν ἐργατικὴν καὶ ἀπορον τάξιν.

— Περὶ τοῦ νῦν ἀποθιόντος Δουκῆ τῆς Ἀδύστης Ἀμαδαίου δίδει τὸ ὑπὸ τῶν κ.κ. Μπαρτ καὶ Χίρστ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου ἐκδιδόμενον «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν» τὰς ἐξῆς πληροφορίες:

«Ἀμαδαῖος (Φερδινάνδος Μαρία) δούξ Ἀδύστης, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας Βικτωροῦ Ἐμμανουήλ, ἀδελφὸς τοῦ νῦν βασιλέως Ὀυμβέρτου. Γεννηθεὶς τῷ 1825 εἰσῆλθη πρῶτως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ ἐγωνίσθη κατὰ τὸ 1866 ἐν τῇ μάχῃ τῆς Κουστόζας. Τῷ 1870 μετὰ τὴν ἐξ Ἰσπανίας ἐξουσίαν τῆς βασιλείας Ἰσαβέλλας ἐξελέχθη ὑπὸ ἐθνικῆς συνόδου ἰσπανικῆς (Cortes) βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀποδεχθεὶς τὸ ἀξίωμα μετέβη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἔθθα ἐβασίλευσε μέχρι τοῦ 1873 παλαίον πρὸς πολλὰς δυσχερείας προσχόμενος τὸ μὲν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν ὀπαδῶν τοῦ Δὸν Καρόλου, τὸ δὲ ἐκ τῶν ραδιούργιων τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1873 παρῆλθον οἰκισθεὶς τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπανελθὼν εἰς Ἰταλίαν ἐγένετο γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἱππικοῦ διατηρῶν τὰ δικαιώματα πρίγκιπος τοῦ Σαβοῦκου εἴκου καὶ τὴν προσωνομίαν τοῦ δουκῆ Ἀδύστης. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς πρώτης συζύγου Μαρίας (ἀποθ. τῷ 1876) συνῆψε γάμον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀδελφίδος Λαυρατίας θυγατρὸς τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος Ἰερωνύμου καὶ τῆς πρίγκιπισσας Χλωττίδης, ἀδελφῆς τοῦ Ἀμαδαίου.»

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς ἀδιαφερομένοις τὸ ἄνω Λεξικὸν τὸ ὅποιον εἶνε ἀληθὴς Θεσαυρὸς πατρίων γνώσεων.

— Ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Πλ. Βλαχόπουλος θά ὀμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Παντανάσσης.

Ἀξιότιμε κ. Συναγχο!

«Ἐως πότε ἀραγε δύστηνοι Πάτριαι θὰ καθύστερη; Ἐως πότε θὰ ἀνέχθητε ραπίσματα παρ' ἀκολάστων βυκχίδων, καὶ τὸν μέχρι τῆς χθὲς ἄσπιλον τῆς ἠθικῆς ὑμῶν χιτῶνα ῥακὴν γενόμενον παρ' αὐτῶν προκλητικῶς ἐπαχουμένων καὶ σαρκάζουσῶν ἐπὶ ταῖς ἐσκαωρισμέναις ἰδέαις τῆς ἠθικῆς καὶ αὐστηρότητος τῶν ἠθῶν σας; Ὅ ἀφήσητε ἀραγε τὴν μέχρι τῆς χθὲς ἐπὶ ἠθικῆς φημιζομένην πόλιν μας νὰ καταστῇ ἐστία διαφθορᾶς καὶ ἀκολασίας; Σεῖς, ὦ γονεῖς καὶ κηδεμόνες, δὲν φρονεῖτε ὅτι ἐπέστη πλέον ἡ ὥρα νὰ συνέληθητε ἐκ τοῦ ληθάργου; Σεῖς οἱ δὲ τοῦ φόρου τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν πυρετῶν τοσοῦτον ἐπιδειξάμενοι ἐνδιαφέρον καὶ συλλαλητήρια ἐπὶ συλλαλητηρίων καλοῦντες, δὲν νομίζετε ὅτι ἐπέστη πλέον ἡ ὥρα νὰ ἐγερθῆτε πρὸ τῆς ἐπαπειλούσης θύρας καταστροφῆς καὶ ὀλεθροῦ τῶν τέκνων σας, καὶ τῆς κοινωνίας ὀλοκλήρου; Δὲν νομίζετε ὅτι ἐπέστη πλέον ἡ ὥρα παραστάσεως, συλλαλητηρίων, καὶ ἐπαναστάσεως ἀχόμη αὐτῆς! Φρονεῖτε ὅτι δύναται νὰ παραταθῇ ἢ καιάστως αὕτη ἐπὶ πλέον, χωρὶς ἐκ θάβρων νὰ σαλευθῇ ἡ κοινωνία ὀλοκλήρου; Ρίψατε βλέμμα περὶ ὑμᾶς περὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ θέλετε ἴδῃ πῶς τὸν βίον διαγούσιν. (ὑπάρχουσιν ἐννοεῖτε καὶ αἱ ἐξαιρέσεις) Ἐπισκέφθητε πρὸς στιγμὴν τὰ νυκτερινὰ καταγώγια καὶ ἐκεῖ θέλετε τὰ ἴδη ἐν τῇ πνιγρᾷ αὐτῶν ἀτμοσφαιρᾷ πνιγόμενα εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀκολασίας καὶ διαφθορᾶς. Θέλετε τὰ ἴδη ἐμβαθυσιμένα πρὸ τῆς πρᾶσινης τοῦ χαρτοπαίκτητος

ται και ακμάζει, διότι ενθαρρύνεται και προ-
σταταύεται άμα τη τελείσει του, ενθαρρύνεται δέ
και προστατεύεται εκ περιωπής, εκ της λεγομέ-
νης πολιτικής, ήτοι παρ' ημίν έγένητο ή πυξίς της
Πανδώρας εκ της απολυται επί του Έλληνα γένους
πα· κακόν πάσα δυστυχία. Τό έγκλημα προ-
σταταύεται εκ περιωπής και οι θέλοντες τήν εκ-
ριζώσιν αυτού εκ της ημετέρας κοινωνίας άς ά-
ναζητήσωσι τά σπέρματα αυτού εις τά έπίσημα
και ήμικεπίσημα γραφεία, διότι εκ του έγκλήμα-
τος ή πολιτική εκμεταλλεύεται πλούσια όφέλη,
όλα δέ τά γραφεία, έγέγοντο παρ' ημίν πρακτο-
ρεία της πολιτικής.

Τό επόμενον άρθρίδιον δημοσιεύθεν τό πρώ-
τον εις τήν συνάδελφον χρηματιστικήν έφη-
μερίδα «Έρμής» και προερχόμενον εξ έγ-
κρίτου συμπολίτου ημών, αναδημοσιεύμεν
διότι όρθώς διαγιγνώσκει τά αίτια της ύφι-
σταμένης οικονομικής στενοχωρίας του τό-
που και προβάλλει τό μέσον της θεραπείαν
αυτής.

ΕΡΓΑΣΙΑ και ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ.

Δέν έπιχειρούμεν να εξετάσωμεν τό θέμα τούτο
υπό τήν μορφήν ήν τούτο έχει εν έτέραις κοινω-
νίαις, υπό τήν έποψιν δηλαδή της πάλης, ήτις
διεξάγεται εκεί μεταξύ του εργατικού πληθυσμού
και του ανεπαρκώς αμείβοντος τήν εργασία κε-
φαλαίου. Παρ' ημίν ευτυχώς δέν ύφίσταται τοι-
σούτη περίπτωσις, και ούτε ζήτημα τοιούτον υ-
πάρχει.

Υπό άλλην μορφήν όμως ερχόμεθα να πραγμα-
τευθώμεν τήν εργασία και τό κεφάλαιον, υπό έ-
ποψιν όλοις ιδιαιτέρως, κατά τήν όποιαν παρ' η-
μίν ύφίσταται τό ζήτημα τούτο.

Ένωρούμεν τήν ανισότητα του κυκλοφορούντος
κεφαλαίου προς τήν τελομένην παρ' ημίν εργασία.

Η από μακρών ήδη έτών γιγαντιαία τρώντι
πρόδος ή τελεσθεΐσα παρ' ημίν, ή πρόδος εις
οικονομικήν πρόλασιν, εις καλλιέργειαν της γης, εις
τήν βιομηχανίαν, και εν συντόμω εν συμπάση τη
άνελλιξει του έθνικού μας βίου, είναι αναμφηρίως
δυνατέρα των γλισχρών, των ανεπαρκών μέσων
τά όποια ανέκαθεν διέτιθησαν εις τήν ύπηρεσίαν
της πρόδου ταύτης. Και αν μη ήσαν εξ άρχής
τοιαύτα, κατέστησαν όμως διά του χρόνου, και
ή σημερινή ακριβώς θέσις ημών παρουσιάζει τό
φαινόμενον της ανισότητος ταύτης.

Αποτέλεσμα της έλλειπυς ίσορροπίας της έρ-
γασίας προς τό επαρκούν αυτή κεφάλαιον, είναι
ή διαρκώς αυξανόμενα τήν χώραν ημών άρχημα-
τία. Δέν ύπάρχει επαρκές τό κινητόν, τό κυκλο-
φορούν κεφάλαιον.

Απειροί εκτάσεις γαιών, χέρσοι και άπρόσιτοι
πρίν, ήδη καταστάθησαν καλλιεργημένοι, και εν-
εργετώθησαν έλαιώνες, άμπελώνες και σταφιδώ-
νας· εκτίσθησαν κώμαι και πόλεις εις έρήμους
τόπους, ιδρύθησαν βιομηχανίαι διά πολυδαπάνων
έπιχειρήσεων, και συνελόντι ειπεΐν, τό κινητόν
κεφάλαιον μετράπη τό πλείστον εις έγγειον
περιουσίαν. Ούτω τό κεφάλαιον της κυκλοφορίας,
τό κεφάλαιον τό όποιον απαιτείται όπως όλη
αυτή ή μεταβολή της καταστάσεως ύπάρχη ά-
νεν στενοχωρίας, έμειώθη σπουδαίως. Έμειώθη
δέ διότι ενφ' άφ' ενός έτάπη, ως έρέθη, εις τήν
παραγωγήν, άφ' έτέρου έστρέψαν πηγαί του κε-
φαλαίου. Έστρέψαν δέ, διότι αι πηγαί αυται
έτάπησαν προς άλλας ύπηρεσίας, προς τήν άφρονα
κερδοσκοπίαν.

Ενώσω ή κερδοσκοπία αυτή διετέλει άγνωστος
ημίν, τό κεφάλαιον έστρεψε προς τήν εργασία,
ή εργασία ευρισκα πρόχειρα τά μέσα, και ή πρό-
δος έπετελείτο δι' αυτή, εν ίσορροπία, εν ευ-
γενεί άμείλι-
την έκλογήν των εργα...

Ο γεωργός ευρισκε χρομα να καλλιεργήση
τόν άγρον του, ό κτηματίας να επιτελέση τας
φυτείας του, ό ιδιοκτήτης να άνεγειρη τας οικο-
δομάς του, ό βιομήχανος να έκτελέση τας έπι-
χειρήσεις του και αυτος τέλος ό έμπορος, να
εύρνη τας εργασίας του. Ούτως άπειτελέσθη
όλη ή πρόδος, ής εν άρχή έμνήσθημεν.

Η πρόδος αυτη κινδυνεύει να άνακοπή. Οά
άνακοπή δέ, ένεκα έλλείψεως επαρκούς κινητικού
κεφαλαίου. Όλη αυτή ή πάγιος περιουσία, ήτις
αντικατέστησε βαθμηδόν τό κινητόν κεφάλαιον,
σήμερον δέν δύναται να κινητοποιηθη εύκόλως
πλέον.

Τό χρηματικόν φεύγει, προς τήν κερδοσκοπίαν,
δέν φροντίζει πλέον περι της εργασίας. Και αυτά
άκόμη τά μεγάλα καταστήματα ως καθήκον αυ-
τών θεωρούσι τήν επιδίωξιν πάσης άλλης έργα-
σίας, έκτος της ένισχύσεως της εργασίας.

Τό αποτέλεσμα της τοιαύτης πλημμυλούς τά-
σεως είναι ή χρηματική στενοχωρία, ή άρχη-
ματία, ήτις πιέζει όλην τήν χώραν, και όλας
τας τάξεις της κοινωνίας, ως είπομεν.

Τήν κατάστασιν ταύτην έχουσι καθήκον όλοι
οί άρμόδιοι να αναστείλωσι, να θεραπεύσωσιν.

Η χώρα έχει ανάγκην κεφαλαίων, κινητών
κεφαλαίων. Αφού τά ύπάρχοντα πιστωτικά κα-
ταστήματα δέν επαρκούσι να χορηγήσωσι τά κε-
φάλαια ταύτα, άς γείνη μέριμνα περι ιδρύσεως
νέων. Ας ιδρυθη μεγάλη κτηματική Τράπεζα,
ήτις να ύποχρεωθη να ρίψη εις τον τόπον, εις τήν
γήν, τήν πάγιον ιδιοκτησίαν, τήν βιομηχανίαν,
τά κεφάλαια, ών έχουσι άπόλυτον ανάγκην οι ά-
ληθείς αυτοι παράγοντες της πρόδου.

Η ίδρυσις τοιαύτης τραπεζής είναι ανάγκη έ-
πιτακτική, είναι έργον σωτηρίας διά τον τόπον.

Ευτυχώς άκούσωμεν ότι σκέψεις και προτάσεις
ίσως γίνονται περι της ιδρύσεως τοιούτου κατα-
στήματος. Ας καταβληθη πάσα μέριμνα όπως
καταλήξωσι εις πέρας αι διαπραγματεύσεις, και
ας έπιστηθη πρόνοια και μελέτη να άποτελεσθη
τί σπουδαίον και σοβαρόν, όπως δυνήθη, αυ μό-
νον να άνακύψη ό τόπος εκ του έπιλάτου όστις
πιέζει ήδη αυτον, και άπειλει μείζονα έτι πίεσιν,
άλλά και να ή τελεσθεΐσα μέχρι του νυν πρό-
δος, εξακολουθήση τήν πορείαν αυτης, και συν-
τελεσθη ή ευημερία εις ήν δικαιούται να έλπιζη
ή χώρα. X.

Λιμην και σιδηρόδρομος

Έξακολουθεί, άρξαμένη πρό πολλού, ή δια-
πλάτυνσις της μεσημβρινής αίμασις του λιμένος
ημών και ή επιχωμάτωσις του χώρου επ' ου άνε-
γερθήσεται τό νέον ένταυθα τελωνείον. Τά έργα
ταύτα παρακολουθούνται μετ' ενδιαφέροντος υπό
του ένταυθα κοινού, διότι εισί συμπληρωτικά του
μεγάλου λιμενικού έργου, δι' ό ή πόλις ημών και
έδαπάνησεν άρκετά και συνεκινήθη πλείοτερον·
διά τούτο ή επισκόπησις αυτών είναι αναγκαία
και ενδιαφέρουσα.

Και πρώτον ή άρξαμένη επιχωμάτωσις του χώ-
ρου επ' ου άνεγερθήσεται τό νέον τελωνιακόν κα-
τάστημα απέκαλυψεν ότι ένταυθα πρωθυστερώς
έπιχειρούμεν τά κοινής χρησιμότητος έργα. Προς
άσφαλή επιχωμάτισιν του χώρου εκείνου έγένητο
ανάγκη να περιφραχθη, ως γνωστόν, πρώτον ή θά-
λασσα δι' έλαφρού τοιγίσματος· άμέσως δέ πα-
ρετηρήθη ότι ή περιλεισθεΐσα ούτω θάλασσα άνα-
δίδει δυσώδη όσμήν, ίσως δέ και μιάσματα, διότι
εν αυτη εκβάλλουσιν, άνευ διεξόδου προς τό άνοι-
κτόν πέλαγος, μέρος των όχετων της πόλεως. Τούτο
δυναται να μας δείξη τί θέλει συμβη όπότεν ή
λεκάνη του κυρίου λιμένος περιφραχθη τελείως
και έντός αυτης εκβάλλουσι οι όχετοι και εισρ-
βήσωσι τά ακάθαρτα ύδατα της πόλεως· θέλει

άποβη ό ημέτερος λιμην λιμνη νοσηρά εξ της θέ-
λουσιν εκπέμπεσθαι όλοι αι δυσώδεις άναθυμιά-
σεις και όλα τά μιάσματα.

Έδει λοιπόν, πριν ή περιφράξωμεν τον πρό της
πόλεως θαλάσσιον χώρον να προνοήσωμεν περι άλλ-
λοίας διευθύνσεως των όχειων αυτης, ως και τό
άρχικόν σχέδιον της κατασκευής του λιμένος διε-
γραφεν· διότι ως γνωστόν, τό σχέδιον τούτο προέ-
βλεπε περι μεγάλου πλαγίου όχετου δεχομένου
τά ύδατα των καθέτων όχετων και εκβάλλον-
τος έξωθεν της λεκάνης του λιμένος. Η λιμενική
έπιτροπή, έγκαίρως έμερίμνησε περι τούτου, άλλ'
ή σχετική ένεργεία της προσέκοψεν εις τήν έλ-
λειψιν χωροσταθμίσεως της πόλεως, ήτις έστιν
ανάποφευκτος εις κατασκευήν τοιούτου έργου. Η
λιμενική έπιτροπή, ύπ' όψιν έχουσα τους κινδύ-
λους ότινες έπίκεινται τη πόλει εκ του λιμένος
μεταβαλλομένου εις δυσώδη και νοσηράν λιμνην,
ήθέλησε να έξεγειρη τήν μέριμναν της ημετέρας
δημοτ. Αρχής, ής ήν ανήκεν τό έργον της χω-
ροσταθμίσεως· διευκόλυνεν μάλιστα αυτην, ύπο-
δειξασα και έργολάβον αναδεχόμενον τήν χωρο-
στάθμισιν άντι του ευτελους ποσού των 15 χιλ.
δραχ. Δυστυχώς ή δημοτ. αρχή, περι άλλα τυρ-
βάζουσα, δέν έσχε τον καιρόν να σκεφθη περι τού-
του και ούτω άφέθησαν να γεννηθώσι σπουδαίοι
κίνδυνοι διά τήν υγιειαν της πόλεως ημών. Ας
έλπίσωμεν ότι μετά τας ύποδείξεις ταύτας ή η-
μετέρα δημοτική αρχή θα έπιστήση τήν προσο-
χήν της επί του άντικειμένου τούτου, όπερ πρέ-
πει να θεωρηση εκ των σπουδαιοτάτων διά τήν
πόλιν ημών.

Δεύτερον εκ της υπερμέτρου διαπλάτυσεως, της
μεσημβρινής αίμασις προκύπτουσαν αι ύπερ της
έταιρίας του σιδηροδρόμου χαρακτηριστικά διαθέσις
της Κυβερνήσεως, ήτις χάριν της έταιρίας ταύ-
της παραβλέπει και τό συμφέρον της πόλεως και
τας εύχάς αυτοίς· ως γνωστόν, κατά τό αρχικόν
σχέδιον του ημετέρου λιμένος, ή αίμασία αυτού
έδει να διαπλατυνη κατά δέκα μέτρα, όπότεν δε-
μως ή έταιρία του σιδηροδρόμου διενεθή να χρη-
σιμοποιήθη τας αίμασις της πόλεως εις διέλα-
σιν της σιδηροδρομικής γραμμής προς άποκλει-
στικήν εύκόλιαν και ώφέλιαν αυτης, ή Κυβέρ-
νησις διέταξε τήν διαπλάτυσιν αυτών κατά
έικοσι μέτρα· και ύπομονή τέλος έάν τήν δαπά-
νην της περαιτέρω διαπλάτυσεως κατεβαλεν ή
εν λόγω έταιρία, άφού έπρόκειτο να τήν κατα-
λάβη και τήν χρησιμοποιήση, ή δέν παρεβλάπτετο
σπουδαίως ή χρηρητικότητα του λιμένος· άλλ' ή
έταιρία ήζήωσε να κατασκευάση άντι άδράς δα-
πάνης τά έργα ταύτα τό λιμενικόν ταμείον και
να προταχθη τό συμφέρον αυτης του του λιμένος,
ή δέ κυβερνήσις έπινεύσασα, έμείωσε σημαντικώς
τήν χρηρητικότητα του λιμένος.

Τρίτον, προέκυψαν ήδη και έτερα άποτελέσματα
δυσάρεστα διά τήν πόλιν ημών, εκ των χαρακτη-
κών διαθέσεων της Κυβερνήσεως προς τήν έται-
ρίαν του σιδηροδρόμου: Ας γνωστόν, τό λιμενικόν
ταμείον άντι άδράς δαπάνης ειχε κατασκευάσει
δύο νέας αίμασις, ή τήν άρκτικήν, από της οικίας
Μαγκληθερα μέχρι της του Μαυροκεφάλου, και
τήν μεσημβρινήν από του μώλου «Καλαθρύτων»
μέχρι του μώλου αγίου Ανδρέου». Αι αίμα-
σιαι αυται ειχον ειδικόν προορισμόν και απέβλε-
πον εις πλήρωσιν ώρισμένων αναγκών του τόπου
και του έμπορίου· ή μια ήτο. ώρισμένη εις έπι-
στάθμευσιν των φορηγών άμαζών, ή έτέρα δέ
εις έναπόθεσιν των βαρέων και όχληρών έμπορευ-
μάτων, ιδίως των γεωργικών ειδών, να μη αι
φορηγαί άμαζαι έπισταθμύωσιν εις τά κεντρι-
κώτερα μέρη της πόλεως, τά δέ έμπορεύματα έ-
κείνα καταλαμβάνωσι τας κεντρικάς αίμασις,
προς μεγίστην άσχημίαν του τόπου. Δυστυχώς
έπί των αίμασιών τούτων εξέτεινε τήν χείρα ή
Έταιρία του σιδηροδρόμου, ή δέ Κυβερνήσις έπε-
κύρωσε τήν άρπαγήν, έπιτρέψασα τήν κατάλη-
ψιν των και τήν άνίδρυσιν επ' αυτών σιδηροδρό-

γικών σταθμών' ούτω, έργα συντελεσθέντα διά δαπάνης της πόλεως και αποβλέποντα εις θεραπεσίαν ώρισμένων αναγκών της, άφωρέθησαν έξ αυτής και έχρησιμοποήθησαν εις αποκλειστικήν ώφέλειαν της εταιρίας. Είς μάτην λοιπόν άπέβη ή πρόνοια και ή δαπάνη της πόλεως: αί φορτηγá άμαξαί επισταθμεύουσι και ήδη εις τás κεντρικάς όδους της πόλεως, τά δέ βαρέα έμπορεύματα και τά άλλα γεωργικά είδη, έναποτίθενται εις τás κεντρικάς αίμασιás, ώς είπειν, εις τó μέτωπον της πόλεως. Σήμερον μανθάνομεν ότι ή λιμενική έπιτροπή παρορμάται εις τήν κατασκευήν νέου μώλου κατά τήν μεσημβρινωτέραν αίμασιάν, εκεί πρό τού νέου σταθμού τού από Πατρών εις Πύργον σιδηροδρόμου, ίνα χρησιμοποιή εις έναπόθεσιν των βαρέων ή όγκωδών έμπορευμάτων. Δε και εις τás ιδιαιτέρας άνάγκας της σιδηροδρομικής εταιρίας. Έάν και τó έργον τούτο άπορασιθής, ού μόνον τó λιμενικόν ταμείον δαπανή δις διά τόν αυτόν σκοπόν, αλλά και ό χωρός τού λιμένος νέαν ύψίσταται μείωσιν, διότι ό προτεινόμενος μώλος θά καταλάβη θαλάσιον χωρόν τριών και ήμισως στρεβμάτων.

Δυπούμεθα διότι εύρηθη ό τρόπος νά δαπανή τó λιμενικόν ταμείον και ή πόλις ήμών ύπερ των συμφερόντων άλλωτέρας εταιρίας και νά ματαιούνηται διά τήν πόλιν, χάριν της ίδιας εταιρίας τά άποτελέσματα πολυδαπάνων έργων. Μανθάνομεν ότι ή έπι τού λιμένος έφορευτική έπιτροπή διαμαρτυρήθη πρό πολλού εις τήν Κυβέρνησιν κατά των κατακτητικών διαθέσεων της εταιρίας, άλλ' ότι ούδεμία έδόθη προσοχή εις τás διαμαρτυρίας. Πιθανόν νά επαληθεύση και τó διαδιδόμενον ότι μετά τήν μετáθεσιν τού Τελωνείου εις τήν παρασκευαζομένην δι' αυτό θέσιν, τó ήδη ώς Τελωνείον χρησιμοποιούν οικοδόμημα θέλει έννοικιασθή ύπό τού δημοσίου εις τήν σιδηροδρομικήν εταιρίαν, ίνα χρησιμοποιή ώς ενιαίος σταθμός των ήνωμένων γραμμών τού σιδηροδρόμου Αθηνών και Πύργου, όπότεν συμπλοκούνται πλέον τά κατακτητικά σχέδια της εταιρίας και αί εκ ταύτης ζημίαι της ημετέρας πόλεως. Η πόλις άνεχόμενη τήν τοιαύτην καταστροφικήν των συμφερόντων της, δεικνύει ότι δέν έχει προστασίας, ούδέ προνοητικόν πνεύμα, ούδέ συναίσθησιν των δικαιωμάτων αυτής.

Ζητήσωμεν άνδρας.

Κακή ώς μή ώρειλε μοίρα πάν δρών, πάν έντιμον στοιχείον, δυνάμενον νά συντελέση πρός τήν έν γένει, ύπό ήθικην και κοινωνικήν έποψιν ευημερίαν τού άνωχούς τούτου τόπου, υπεχώρησεν εις τούς έξ έπαγγέλματος πολιτευάς προτιμήσαν νά ιδιωτεύη μάλλον, ή νά κατέλθη έν τή πολιτική λεγομένη κόνιστρα αντιπαλαίον κατ' αντιπάλων οίτινες μόνα έφόδια της πολιτικής των έσχούς φέρουν τήν άπάτην, τó ψεύδος, και τήν εκμετάλλευσιν της έπιρροής των, πρός εκπόρευσιν πάσης άρχής μηδ' αυτής της έξείας της θείμης έξαιρουμένης.

Πώς ν' άντεπεξέλθωσιν οί τó μέγεθος της έντολής άναλογιζόμενοι, πρός τούς μηδέν ταύτην λογιζόμενους; Πώς οί τούς λόγους και τás ύποσχέσεις των σεβόμενοι πρός εκείνους οίτινες είσι διαθεθειμένοι τó πάν νά θυσιάσωσι πρό της άκατονομάστου βρυσφετολογικής συναλλαγής; Είναι ποτέ δυνατόν ν' άντεπεξέλθη ό συναίσθησιν τού ατομισμοϋ του έχων πρός τούς τών πάντων επιλαθόμενους, πρό της επιβλητικής παρουσίας τού πάτρωνός των, εις όν προκαταβολικώς προσέωφλησαν, άντί των τετριμμένων βρυσφετίων, τήν έσράν ψήρον ήν οί συμπολίται των τοίς ένεπιστεύθησαν;

Άπό τοιαύτας περιστάσεις έλεύθερον όλως τó

πεδίον εύρόντες οί έξ έπαγγέλματος πολιτευται, τó μονοπώλιον της αντιπροσωπίας εκτήσαντο κληρονομικώς μεταδιδόντες αυτό εις τούς άναξίους πολλάκις διαδόχους των, ούς ή άσύγγνωστος άδιαφορία ήμών και ή άγνοια τού πολυτίμου της τής ψήφου άνεξελέγκτως περιβάλλει εκάστοτε τήν τέχνην τού αντιπροσώπου έξακολουθούσα νά τούς άνέχηται, ένφ καθ' εκάστην μεμψιμοιρώμεν έναντιον της παρείας των έν γένει και της παντός οίκτου άθλίας ταύτης καταστάσεως εις τήν περιήγαγεν ήμάς ή πρός τόν τόπον περιφρόνησις και άδιαφορία αυτών.

Έάν σήμερον άλληλοσφραζώμεθα δίκην Ζυλού, εάν ζώμεν έν τή μεγαλειότη; εκλύσει των ήθών, εάν ληστευόμεθα πρό των πυλών της πρωτεύουσας, εάν κεφαλαί νηπίων εύρίσκονται άναμιζ μετ' όδοκαθαυμάτων, εάν οί ΒΓΑΝΙ των πολιτευομένων δέρωσι και σφάζωσιν άπαινει, της καταστάσεως ταύτης αίτιοι αυτοί και μόνοι είσιν. Έάν μαθηται σιδηροδρομώσιν, τούτους ώπλισεν ή εις τήν άκατανόμαστον των πολιτευομένων προστασίαν πεποιθησι των. Έάν έλλείψει γεφυρών πνιγώμεθα έν τώ ρεύματι χειμάρρων των δημοσιότερων όδών πρός στρώσιν των όποιων οί δυστυχείς φορολογούμενοι εκ τού ιδρώτος των τσαούτα καταβάλλουσιν εις τó ταμείον της οίονει και κατ' έπίφασιν έδοποιίας, τούτου παραιτίος έστιν ή περι τήν άσυνειδήτων χαρήσιν τού έσρού εκείνου χρήματος άδιαφορία των.

Είναί καιρός νά καταπέση τó έρειπωμένον οικοδόμημα των έξ έπαγγέλματος πολιτευτών έξεχρίσθη πλέον ό περικαλύπτων αυτούς καταρρυπωμένος μανθάας, ύπό τόν όποιον ή χλεύη και περιφρόνησις, προσ τούς έντολεις και τó κοθήκον εκρύπτετο. Είναί καιρός εξημενέμει τινες κοφροι κεφαλαί νά συνατισθώσι. Πικρά πλέον μάς έδίδαξε πείρα ότι ύπόπτως δέον νά φερώμεθα πρός τás ύποσχέσεις και λόγους εκείνων, καιρός άλλω γάρ ή προσώπων. Ζητήσωμεν τó νέον και έγκολποθώμεν αυτό όπου άν τó εβρωμεν, εύτυχείς δ' ήμείς άν τούτο τύχη φέρων έφόδια τιμής, είλικρινείας, αγάπης και άφοσιώσεως, πρός τούς έντολεις και τó καθήκον, άτινα μόνα είσιν τά δυνάμενα ν' άναδείξωσιν αντιπροσώπους άξιούς των προσδοκίων των έντολέων των, και της ύψηλης έντολής της αντιπροσωπίας.

Ταύτα γράφοντες δέν έννοούμεν ποτώς νά μειώσωμεν τήν άξίαν εκείνων των παρ' ήμών πολιτευομένων ών αί πρός τήν πατρίδα ύπηρεσίαι γνωσταί τυγχάνουσιν, ώς έπίσης και ή έν γένει άξιοπρεπής και άνωτέρα παντός έπαίνου συμπεριφορά των.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ «ΙΝΦΛΟΥΕΝΤΖΑΣ» ΜΕΤΡΑ

Έξ έπιστολής τού έν Νεαπόλει διατρίβοντος άρχιάτρου κ. Βερν. Όρνσταίν περι της ένφλουέντζας άποσπώμεν τás έπομένας έδηγίας περι των προφυλακτικών κατά της νόσου μέσων, σαφώς και πρακτικώς συνοψίζούσας τί πρέπει εκάστος νά πράττη, ίνα έν τώ μέτρω τού δυνατού, και έφ' όσον έξαρτάται άπ' αυτού, δυνήθη νά άποφυγή τήν προσβολήν της νόσου.

Τά προφυλακτικά κατά της ένφλουέντζας μέτρα λέγει ό κ. Όρνσταίν, είνε τά εξής.

- 1) Η άποφυγή όσον τó δυνατόν τού πρωϊνού, έσπερινού και νυκτερινού ψύχους.
- 2) Η άποφυγή τού θεάτρου, των συναυλιών και έν γένει πάσης συγκεντρώσεως ανθρώπων.
- 3) Βιδυμασία κατάλληλος, πλέον ζεστή ή τó σύνθηθε.
- 4) Νά μη βαδίξη τις κατά τού άνέμου και έν έναντία περιπτώσει νά μη εισπνήη διά τού στόματος, αλλά διά της μινός.

5) Νά λείψη πάσα κατάχρησις φαγητού, ποτού και κόπου, τόσον τωματικού, όσον και ήθικου.

6) Βραχύς και ήτυχος περίπατος ώρειλε.

7) Άμα τις έν καιρῷ γριπτικής επιδημίας αίσθανθή εκτεκτον τινά ένόχλησιν όφείλει νά κακακλιθῆ και νά καλέση ίατρόν. Έν περιπτώσει δέ ύποτροπής νά έχη τήν προσοχήν του, ίνα μή εκλάβη αυτήν ώς έλαφράν.

8) Νά διατηρή όσον τó δυνατόν θερμούς τούς πόδας.

9) Οί προσβαλλόμενοι ύπό ένφλουέντζας δέον ν' άπομονοϋνται άσπληρώς.

Τοιοῦτος είναι ό δεκάλογος, τού έποίου τήν έφαρμογήν συνιστά ό κ. Όρνσταίν. Και τοίς φρονίμοις άλλωγα...

(Έκ της «Βρημερίδος»)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Άληθή ήγειρον καταγίδια κατά της Κυβερνήσεως ήμών ό Αθηναϊκός τύπος ένεκεν των νεωστῆ διορισθέντων μελών τού Βιλεγκτικού Συμβουλίου. Πρέπει νά όμολογήσωμεν ότι και έν ταίς έπαρχίαις τó άκουσμα των διορισμών τούτων χειρίστην ένεποίησιν έντύπωσιν και ένέτεινε τήν κατά της Κυβερνήσεως επικρατούσαν δυσμείαν, ούχι τόση διά τó ποιόν των διορισθέντων προσώπων, άτινα έν ταίς έπαρχίαις είσιν άγνωστα, αλλά διότι διά των διορισμών εκείνων κυρούται, ώς είπειν, έπισημώς ώς κυριώτερον προσόν πρός πρόωρον προαγωγήν έν τή δημοσία ύπηρεσία, ή άφοσιώσις εις τó κόμμα και ή εις τά πρόσωπα προσήλωσις. Μετά τά γενόμενα, τί έχουσι νά περιμένωσι πλέον ύπάλληλοι άφοσιωμένοι εις τó καθήκον και τήν θρησκευτικήν εκπλήρωσιν αυτού; ή τί έχει νά περιμένη ή δημοσία ύπηρεσία έξ ύπαλλήλων, τήν προαγωγήν αυτών όρειλόντων εις τήν θεραπείαν προσώπων και εις τήν άτομικήν αυτών ευνοϊαν;

Τήν αυτήν έντύπωσιν, είναι άλλωθις, δέν παρήγαγε παρ' ήμίν και ή προαγωγή τού Γραμματέως της ένταύθα Νομαρχίας κ. Χρ. Παλαμά εις τμηματάρχην Β'ας τάξεως, διότι είναι γνωστόν ένταύθα παρ' όλων ότι ό ύπάλληλος ούτος, μ' όλον ότι άνήκει εις τόν κύκλον των στενών φίλων της Κυβερνήσεως, διακρίνεται επί ικανότητι και επί άκρα άμεροληψία κατά τήν έπιτέλεσιν των καθήκόντων του, ήν επί μακρά έτη έπεδείχτετο ύπηρετών ένταύθα και ύπό τήν ένεστώσαν και ύπό τήν προηγούμενην Κυβέρνησιν, ήτις έσεβάσθη τás καλλίστας ύπαλληλικές ιδιότητάς του και τήν χρηστότητα του. Μακρά ύπηρεσία, σπληνίζομένη ύπό έπιστημονικής μορφώσεως άξιοζήλου, άβρότης συμπεριφοράς, άμεροληψία και άφοσιώσις εις τó καθήκον έχων περιποιήσει τῷ κ. Χρ. Παλαμά τó δικαίωμα της έν τή ύπηρεσία προαγωγής και ούδεις, τούλάχιστον ένταύθα όπου ό ύπάλληλος ούτος είναι γνωστός, θέλει άμφισβητήσει αυτό.

Τήν παρελθούσαν Τρίτην μετακομισθείς εκ Μεσολογγίου εκηδεύθη ένταύθα ό νεκρός τού Γεωργ. Κομματάκης άντιμιοράρχου, πολλού πλήθους παρακολουθήσαντος τήν κηδείαν του. Ο μακαρίτης Κομματάκης γεννηθείς και άνατραφείς ένταύθα ένωρίς κατετάθη εις τó σώμα της γεωροφυλακής ένφω διά της χρηστότητος και τού ζήλου του διεκρίθη και προήχθη εις τόν θιαμόν τού άντιμιοράρχου. Έν άκμή της ήλικίας αυτού έτελελεύτησεν έν Μεσολογγίω, ύπό όξείας νόσου, ή σπογγή δέ των άδελφών του και των άλλων αυτού συγγενών έφερε τόν νεκρόν του ένταύθα και τόν εκήδευσε μετά πολλών ένδειξων αγάπης. Ο Κομματάκης άφίει άπαραμυθήτους, καλούς άδελφούς, νεκράν σύζυγον και νεογνόν τέκνον, μη μιν δ' άγαθού άνδρός, έντίμου άξιωματικού και φιλοστόργου συγγενούς.

Έκ τού ένταύθα τυπογραφείου τού κ. Άνδ.

Πάσα εξέδθη ἄρτι τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀξιολογῆσας πραγματείας τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Σταματίου Κ. Θεοχαύρη ὑπὸ τὸν τίτλον «Στοιχεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον ἐρμηνευόμενα». Βλὴ τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος ὁ Συγγραφεὺς ἐρμηνεύει μετὰ σαφηνείας καὶ ὀχυραστῆς περιεκτικότητος τὸ δεύτερον τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου μέρος, τὸ περὶ «Πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας» οὕτω δὲ τὸ ἔργον του τοῦτο δύναται ν' ἀποβῆ κάλλιστον βοήθημα τοῖς σπουδασταῖς τῆς νομικῆς, τῶν μαθητῶν τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ παντὸς ἐμπόρου, διότι εἶναι συντεταγμένον, ὡς βλα τὰ προηγούμενα ἔργα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, πρὸς πρακτικὴν χρησιμότητα καὶ τὸς ἀγαθὰν πρακτικὴν ἀσφαλῆ καὶ εὐχριστον. Τιμῆται δραχ. 4 καὶ εὐρίσκειται ἐν Πάτραις μὲν παρὰ τῷ «Καδμῶ», ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ. κ. Κ. Σ. Βλαστῶ, Βετίας, Παπαγεωργίου καὶ Καροπούλου καὶ Σούτσου.

— Σήμερον ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἡ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Ἀλεξιάδου δραματικὸς θίασος καὶ τὴν μεθαιρίων Κυριακὴν διδάξῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ Θεάτρου τὸ ὠραῖον δράμα: «ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» καὶ τὴν μονόπρακτον κωμῶδιαν «Μουσικὴ συναυλία». Μετὰ τὴν ἀφίξιν του ὁ θίασος θέλει κανονίσει τὰ τῆς σειράς παραστάσεων κατὰ τὴν προσεχῆ Τεσσαρακοστήν, πεποιθὼς εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ ἐνταῦθα κοινοῦ ἢ ἐκ παλαιῦ κέκτηται ὁ θίασος οὗτος.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐκκηδεύθη ἐνταῦθα προσηκόντως καλῆ κἀγαθῆ δέσποινα ἡ Μαρία Σ. Φλαμιάτου, προσφιλῆς μήτηρ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Κοσμᾶ Φλαμιάτου καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν του οἱ συλλοπρῶμεθα.

— Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ μηνὸς τούτου ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις νέον περιοδικὸν «ἑβδομαδιαῖον ἐπὶ Προμηθεὺς» ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν γνωστῶν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ἐπιστημόνων. Σκοπὸς τοῦ ἀξιολογῆσας τούτου περιοδικοῦ ἐστὶ νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἐν πολλοῖς καλύπτουσαν τὰς ἡμετέρας γνώσεις περὶ τῆς φύσεως ἀχλὺν, νὰ ποιῆσῃ ἡμῖν γνωστὰ τὰ θαύματα τῆς δημιουργίας καὶ μᾶς προδιαθέσῃ ν' ἀτενίσωμεν ἐν εὐγνώμονι κατανοῆσει ὑψηλότερον μέρει τοῦ πέραν τοῦ φωτὸς ὑποτιθεμένου ὕψιστου Πλάστου. Τὸ νέον τοῦτο περιοδικὸν κρινόμενον ἐκ τοῦ πρώτου αὐτοῦ φυλλαδίου, ἐστὶν ἀξιόλογον καὶ ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα καὶ εἴθε νὰ ὑποστηριχθῆ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸν κάλλιστον προορισμὸν του. Ἡ συνδρομὴ διὰ τὰς ἐπαρχίας εἶναι δρα. 7,50.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐτελεύτησε καὶ τὴν ἐπομένον ἐκκηδεύθη προσηκόντως ἡ ἀγαπητὴ σύζυγος τοῦ παρ' ἡμῖν δικηγόρου κ. Ἀνδ. Τζάμη, Εὐτέμπη, τὸ γένος Νικολαΐδου, νεαρὰ ἔτι τὴν ἡλικίαν, σεμνὴ δέσποινα, ἀφωσιωμένη δὲ εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀρετὴν. Τὸ ἄλγος τοῦ τεθλιμμένου συζύγου συνεμερίσθησαν ἐν εἰλικρινείᾳ οἱ πολυάριθμοι συνάδελφοι καὶ φίλοι αὐτοῦ.

— Εὐχαρίστως ἤκουσε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι ἡ ἐταιρία τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου διαπραγματεύεται ν' ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν διακλαδώσεως σιδηροδρομικῆς ἐκ τινος σημείου τῆς γραμμῆς ἐκείνης πρὸς τὴν Κυλλίνην, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰς αὐτῆς ἱαματικὰς πηγὰς διότι μεγάλως δι' αὐτῆς θέλει διευκολυνθεῖ ἡ μεταβάσις εἰς τὰ λουτρά Λίντζι ἅτινα ἐπισκέπτονται κατὰ τὸ ἔαρ πολλοί. Ἡ συντέλεσις τῆς διακλαδώσεως ταύτης λογίζεται χρησιμωτάτη καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ καλῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινοῦ.

— Μία πρόδος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν. Οἱ χοῖροι περιφέρονται ἀκωλύτως εἰς τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ ἀνασκαλίζουσι τὰ πρὸ τῶν θυρῶν ἐκτεθειμένα πρὸς ἀποκομιδὴν σκουπιδία προχθὲς δύο τοιοῦτοι, Ξανθὸν μάλιστα, ἔκαμαν τὸν γύρον τῆς πλατείας Ἀδμαλίας πιστοποιούντες τὴν πρόδον συγχάριμεν

τῇ ἀστυνομίᾳ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐποίας σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπεκτίσαμεν καὶ τοῦτο τὸ καλόν.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Γαλλίας, ὁ πρὸ τριῶν ἔτων μεταβάς ἐκεῖσε πρὸς τελείαν ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης του κ. Ἰωάννης Μουτούσης.

— Ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Ἠλ. Βλαχόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

ΟΙΝΟΠΟΥΙΑ

Α. Α. ΣΥΨΟΜΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Συψόμου πωλοῦνται:

ΟΙΝΟΣ μέλας, τριετής πρὸς λ. 50 ἢ φιάλη	} ἐπιφ. φιάλης
ΟΙΝΟΣ λευκός » 50 »	
ΟΙΝΟΣ μέλας, πενταετής δρα 1 »	
CURACAO (Κιουρασώ) » 5 »	
ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ (Πικρὸν) » 1,25 »	
Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πωλεῖται οἶνος πολὺ πάλαιδ' ἀρίστης ποιότητος, τονικός, δι' ἀσθενεῖς	
πρὸς δρα. 2 ἢ φιάλη	
ΒΟΡΔΩ » 2 »	
SANTERNES (λευκός) » 2 1/2 »	
Αἱ τιμαὶ δι' ἀποστολὰς εἰσὶν διαφορετικαί.	

Ἡ ΕΝΩΣΙΣ (L' UNION)

Γαλλικὴ Πυρασφαλιστικὴ ἐταιρία
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ Τῷ 1828
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 80 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΡΑΓΚΩΝ

Ἡ ἐθνικὴ τράπεζα δέχεται τὰ συμβέλαιά της

—(c)—

Πράκτωρ ἐν Πάτραις
Κ. ΤΣΕΡΩΝΗΣ

ἩΥΡΑΣΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

MUTUAL
MANCHESTER

Ἰδρυθὲν τὸ ἔτος 1870.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Διορισθεὶς Γενικὸς πρᾶκτωρ ἐν Ἑλλάδι ἔδραν ἔχουσαν τὰς Πάτρας, τοῦ ἐν Manchester Πυρασφαλιστικοῦ Καταστήματος «The Mutual»

λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ὑμετέραν προτίμησιν ἐφ' οἰασδήποτε ἀσφαλείας ἢν προὔτιθεσθε νὰ ἐνεργήσῃτε ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας σας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός.

Ἡ πρὸ πολλοῦ κεκτημένη παγκόσμιος ὑπόληψις τῆς Ἐταιρίας ταύτης καὶ ἡ μεγάλη ἐπέκτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς καθιστᾷ περιττὴν πᾶσαν προσπάθειά, μου διὰ τὴν περαιτέρω πρὸς ὑμᾶς σύστασιν τῆς ἐν λόγῳ Ἐταιρίας.

Τὰ ἀπαιτούμενα ἀσφάλιστρα εἰσὶ τόσῳ μέτρια ὅσα ἢ φύσις τῶν ἀναδεχομένων κινδύνων τὸ ἐπιτρέπουσι πᾶσαν δ' ἐπ' αὐτῶν περαιτέρω πληροφορίαν εὐχαρίστως θέλω παρέξει ὑμῖν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΛ
Πράκτωρ.

Νέος κάλλιστος ἐντριβίστατος τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ τῆς διπλογραφίας, ἐπὶ μακρὸν διαβιώσας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, διδάσκει εὐμεθῶδως ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ μαθήματα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ἐνταῦθα ἐγκαταστάσεώς του καὶ νὰ διδάχθῶσι καρποφόρως τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν ἢ τὴν διπλογραφίαν, ἄς ἀποτανθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δημ. Φιλίππου

Νέος μετὰ τὰς καλλίστας συστάσεις, προσφέρεται νὰ διδάξῃ μετὰ τρόπον πρακτικώτατον τὴν Ἰταλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Πληροφορίαι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Δ. Λυμπεροπούλου.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΥΣΙΣ

τοῦ Ζυθοπολείου Βαντάικ

Τὰ ἐδώδιμα καὶ ποτὰ πωλοῦνται μετὰ μέγαν ἐκπεσμόν.

Σπουδαία καὶ ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις

Εἰς τὴν οἰναπιθήκην Ἰωάννου Τζατζόνη πλησίον οἰκίας Πάνου Ἀλεξοπούλου ἢ Κραβαριώτη πωλοῦνται οἶνοι μαύροι ἀρίστης ποιότητος, παλαιότατοι καὶ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ὠφελιμώτατοι. Οἱ μὲν τριετεῖς πρὸς λεπ. 80 ἐκάστην ὀκάν οἱ δὲ διετεῖς πρὸς 60

ΑΧΑΪΑΣ

ΣΑΜΠΑΝΙΑ.—ΚΟΝΙΑΚ.—ΔΕΜΕΣΤΙΚΑ

Σαμπάνια ἢ φιάλη	δραχ.	3
» ἢ δωδεκάς	»	34 μόνον
Κονιάκ ἢ φιάλη	»	3
» ἢ δωδεκάς	»	32,80 μόνον

Καὶ ἡ Δεμεστικά εὐθυροτάτη λεπ. 70 ἐπὶ ἐπιστροφῇ τῆς φιάλης.

Μόνον παρὰ

Μ. ΖΟΥΛΛΑ

Μαυροδάφνη δι' ἀσθενεῖς

Μαλβασίερ.—"Αχαιερ